

Martin Widmark, Emma Karinsdotter
Emilia Dziubak

Den lilla Spenatgumman

**BONNIER
CARLSEN**

Hallå! Hör du mig? Härborta! Det är jag, eken. Välkommen hit till spenaten, som vi brukar säga. Kom närmare så ska jag berätta något för dig.

Ser du skogen och hur bäcken virvlar? Bladen prasslar och vitsipporna fnissar. Och om du lyssnar riktigt noga kan du faktiskt höra hur marken sjunger. Den långa vintern är över. Äntligen är våren på väg! Som så många gånger förut. Men nu ska du få höra: Våren i den här skogen har inte alltid varit glad.

Sätt dig ner här vid mina rötter, så ska jag berätta.

Det var en vanlig vårdag, precis som den här. En grön hatt vippade fram mellan stenarna. Det var den lilla Spenatgumman som plöjde fram genom skogen med små, bestämda steg. Precis som hon brukade varje vår.

– Tyst med er! Tillbaka ner i jorden! ropade hon åt allt som just börjat växa.

Vitsipporna tystnade tvärt. Blåsipporna böjde skrämt på sina tunna nackar. Skogssnigeln ringlade undan så snabbt att det var snudd på världsrekord. Tillsammans höll vi andan hela skogen. Till och med den buttra grävlingen, som just hade vaknat ur sin vintersömn, såg sig olustigt omkring.

För där, en tvärhand hög och med enepinnen i högsta hugg, dundrade hon fram.

– Vad ska ni här uppe och göra? Här finns ingenting att se. Schas ner i jorden igen! ropade hon och hytte med käppen.

Så stannade hon där hon alltid brukade stanna. Vid mina knotiga rötter.

– Du där! Vad är det för vårtor du har på grenarna? skrek hon och pekade på knopparna i min krona.

Spenatgumman hatade våren, men inte bara den. Hon avskydde även sommaren och hösten. För inuti hennes hjärta fanns bara en enda årstid – där var det alltid vinter. Bara när allt var fruset, kallt och dött, verkade hon få frid i sitt sinne.

– Jag förstår inte varför du envisas med att sätta nya blad varje år, fräste hon till mig.

Det var då det hände! En pojke och hans mamma kom gående över mossan mellan de vackra, höga träden. Mamman pratade om ugglor och hökar och hur glad hon var att hon och sonen äntligen hade en vecka ihop ute i sommarstugan.

